

† Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
1870 - 1955

«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»
(Παροιμ. ι' 7)

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Μητρόπολις Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς
2016

† Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
1870 - 1955

«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»
(Παροιμ. ι' 7)

Ὁμιλία
κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν
ἐπὶ τῇ Διακηρύξει
Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου
Θρακομακεδόνες, Πάρνηθα Ἀττικῆς
15η Μαΐου ἐκ. ἡμ.
Σάββατον πρὸ Σαμαρείτιδος

- α. «Τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἀγίων».*
β. Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης...;
γ. Ἀπὸ τὴν «τοπικὴν» στὴν «καθολικὴν» βίωσι τῆς Ἀγιότητος.
• Ἐκκλησις πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας.
δ. Ἱστορικὸ Γεγονὸς μὲ πολλαπλᾶ «Μηνύματα».
ε. Ἐπίμετρον.
• Σημεῖα τινὰ καὶ θαύματα.

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Μητρόπολις Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς
2016

Ὁμιλία κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ Διακηρύξει
Σάββατον πρὸ Σαμαρείτιδος, 15.5.2016 ἐκ. ἡμ.

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
(1870-1955)

«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»
(Παροιμ. ι' 7)

† Μητροπολίτου
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

*Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς·
Τίμιον Πρεσβυτέριον·
Ὅσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες·
Τέκνα ἀγαπητὰ τῆς Ἐκκλησίας μας·*

α. «Τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἀγίων»

Σήμερα, μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Νύμφη τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, πεποικιλμένη τῇ Θεῇ Δόξῃ, καὶ φέρουσα περιβολὴν «βύσσινον λαμπρόν, καθαρόν» τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἀγίων ἐστι»¹, προσκαλεῖ καὶ προτρέπει τὰ Τέκνα Της νὰ συγκροτήσουν χορὸν πνευματικόν, νὰ κροτήσουν τὰς χεῖρας, καὶ νὰ πλέξουν Ἐγκώμια στὸν Νεοφανῆ Ἅγιον καὶ Πατέρα μας, στὸν Ὁμολογητὴν Ἱεράρχην Χρυσόστομον.

1. Ἀποκαλ. ιθ' 8.

Ναί· Ἐγκώμια πρέπουσιν καὶ στέφανοι Ἐπαίνων καὶ Εὐχαριστιῶν ἀρμόζουσιν τοῖς Δικαίοις, διότι τὰ δικαιώματα-οἱ ἀρετὲς τῶν Ἁγίων, στολίζουν τὸ λαμπρὸν καὶ καθαρὸν βύσσινον-βασιλικὸν ἔνδυμα τῆς Αἰώνιας Νύμφης τοῦ Χριστοῦ.

Πράγματι, «Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»²· ἡ ἀνάμνησις τοῦ Δικαίου καὶ Ἐναρέτου καὶ Ἁγίου ἐν Χριστῷ, ἔστω καὶ ἐὰν Αὐτὸς δὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν σωματικῶς, εἶναι εὐχάριστος, εὐφημος, οἰκοδομητικὴ, συνοδεύεται ἀπὸ εὐγνώμονα ἐγκώμια, καὶ εἶναι παντοτινὴ-αἰώνια.

* * *

². Παροιμ. ι' 7.

β. Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης...;

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου·

Καὶ ποῖος ἄρά γε ἄλλος Δίκαιος στὴν Ἑλλάδα μας, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, θὰ συνεκέντρωνε τόσα δικαιώματα-ἀρετές, τόσα χαρίσματα καὶ δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε ἡ **Μ**νήμη αὐτοῦ νὰ γίνεται καὶ νὰ τελεῖται μὲ **Ἑ**γκώμια καὶ λατρευτικὲς Συνάξεις;

● **Ποῖος ἄλλος**, εἰ μὴ ὁ Ἁγιώτατος Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης Χρυσόστομος;...

Ὁ Ποιμὴν Αὐτὸς ὁ Καλός, **ὁ** θυσιασθεὶς πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ὑπὲρ τοῦ λογικοῦ Αὐτοῦ Ποιμνίου· **ὁ** ἀναβλαστήσας ἐκ τῶν εὐσεβεστάτων Γεωργίου καὶ Μελλομένης Καβουρίδου ἐκ Μαδύτου τῆς Θράκης· **ὁ** σπουδάσας καὶ ἀριστεύσας καὶ διακριθεὶς ἐν σοφίᾳ, εὐρυμαθεὶα καὶ ἤθει φωτεινῷ εἰς τὴν περιώνυμον τότε Σχολὴν τῆς Χάλκης· **ὁ** κοσμήσας ὡς Ἱεράρχης τὶς εὐκλείεις Μητροπόλεις τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ἱστορικῆς λέγω Ἰμβρου, τῆς ἐλληνικωτάτης Πελαγονίας καὶ τῆς ἀκριτικῆς Φλώρινας· **ὁ** ἐγκαταλείψας τὴν *Ἡμερολογιακῇ-Εορτολογικῇ Καινοτομίᾳ* κατὰ τὸ ἔτος 1935 καὶ ἡγηθεὶς θεοφιλῶς τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων μέχρι τῆς ὁσιακῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, κατὰ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1955 ἐκ. ἡμ.

Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, λόγῳ τῆς πυκνότητος καὶ δαψίλειας τῶν θείων δωρεῶν, ἀνεδείχθη εἰς πόλιν ἐπάνω ὅρουσ κειμένην³;

● **Ποῖος ἄλλος**, εἰ μὴ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Χρυσόστομος ὁ Νέος;...

Τὸ σκεῦος αὐτὸ τῆς Χάριτος, ὁ θεοκίνητος Ἱεράρχης, **ὁ** ἀναλωθεὶς ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὁλόκληρον εἰς σθεναροὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ κατὰ τῆς *οἰκουμενιστικῆς Καινοτομίας*· **ὁ** ἐξορισθεὶς δύο φορές, τὸ 1935 καὶ τὸ 1951, εἰς προκεχωρημένην μάλιστα ἡλικίαν· **ὁ** ὑψωθείς εἰς τὸ εὐκλεὲς βᾶθρον τῶν Προμάχων τῆς Ἀποστολικῆς, Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Παραδόσεως· **ὁ** διαλάμπας ὡς φαεινοτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ Ἐθνικῇ Μορφῇ, ὡς ρήτωρ γλαφυρώτατος καὶ ὡς συγγραφεὺς πολυ-

3. Πρβλ. Ματθ. ε' 14.

γραφώτατος καὶ καταλιπὼν ὡς ἐντρύφημα τῶν εὐσεβῶν ὑπὲρ τὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) σελίδας σὲ βιβλία, περιοδικὰ καὶ ἐπιστολές· **ὁ** ἐλέγξας σθεναρῶς τοὺς *Καινοτόμους* καὶ καθαιρέσας τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὶς πλάνες καὶ κακοδοξίες τῆς Δύσεως.

Ποῖος ἄλλος κατέστησε ἑαυτὸν τόσον εὐρὺ *θησαυροφυλάκιον* τῶν ἀγαθῶν, τῶν πολυειδῶν *Χαρισμάτων* τῆς Παναγίας Τριάδος, ὥστε νὰ ἀποτελῇ τὸ *φῶς τοῦ κόσμου*⁴;

● **Ποῖος** ἄλλος, εἰ μὴ ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης μας Χρυσόστομος ὁ Θαυματουργός;...

Ὁ Δοῦλος αὐτὸς ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος καὶ ἀγαθός, ὁ πιστὸς καὶ καλὸς αὐτὸς *Οἰκονόμος* τῶν *Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ*⁵, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη ὀσιακῶς, φέρων τοὺς πολλαπλοῦς στεφάνους τῆς θείας Δόξης καὶ ἐγκαθιδρυθεὶς εὐθὺς στὴν *Κοινὴ Συνείδησι* τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ ὡς **Ἅγιος**, ὡς **Μάρτυς**, ὡς **Ὁμολογητὴς**, ὡς **Θεολόγος** τῆς Παραδόσεως, ὡς **Διακεκριμένο Μέλος** τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

* * *

4. Πρβλ. Ματθ. ε' 14.

5. Πρβλ. Ματθ. κδ' 45, κε' 21· Λουκ. ιβ' 42· Α' Πέτρ. δ' 10· Α' Κορινθ. δ' 1.

γ. Ἀπὸ τὴν «τοπικὴ» στὴν «καθολικὴ» βίωσι τῆς Ἀγιότητος

• Ἑκκλησις πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγε σήμε-
ρα στὴν μεγάλη αὐτὴ Λειτουργικὴ Σύναξι, προκειμένου
νὰ τιμήσουμε μετ' Ἑγκωμίων τὴν Μνήμη τοῦ Δικαίου καὶ
Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου.

Ἡ τιμὴ αὐτῇ, μάλιστα ἐν Ἑκκλησίᾳ Μεγάλῃ καὶ ἐν
συλλειτουργίᾳ πολυαρχιερατικῇ καὶ διορθοδόξῳ, ἐπισφραγίζει,
ἐπιβεβαιώνει καὶ ἐπισημοποιεῖ τὴν **τοπικὴ βίωσι**⁶ τῆς Ἀγιότητος
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, δηλαδὴ αὐτὸ τὸ βίωμα καὶ τὴν πίστι
καὶ τὴν αἴσθησι, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ ἐξεφράζον-
το ἀβιάστως καὶ ἐξακολουθητικῶς σὲ τοπικὸ καὶ ὅπωςδήποτε
περιωρισμένο ἐπίπεδο.

Ἡ Ἀγιότης αὐτὴ διαπιστώνεται καὶ μαρτυρεῖται πρωτίστως ἀπὸ
τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, τὰ ὁποῖα εὐωδιά-
ζουν καὶ θαυματουργοῦν· ἐπίσης, διαπιστώνεται καὶ μαρτυρεῖται
ἀπὸ ἄλλες Ἁγίες Μορφές τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας μας, μεταξὺ
τῶν Ὁποίων καὶ ὁ γνωστός Ἅγιος Γέρων Ἰωάννης (Βαξεβανό-
πουλος, † 27.1.1966) τῆς Ἀμφιάλης.

Χρέος μας σήμερα εἶναι νὰ προβοῦμε στὴν **Διακήρυξι** τῆς Ἀγι-
ότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου μας, ὥστε νὰ ἐνημερωθῇ τὸ
σύνολο τῆς Ἑκκλησίας μας καὶ νὰ διευρυνθῇ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐορτὴ
τοῦ Ἁγίου, προκειμένου πλέον νὰ μεταβοῦμε ἀπὸ τὴν **τοπικὴ βί-
ωσι**, στὴν **καθολικὴ βίωσι** τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ
στὸν κόσμο.

* * *

Θὰ πρέπει ὁμως νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς ἔναντι τῆς Ἱστορίας.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀποκρύπτεται, ὅτι ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρ-
χης μας, ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος, εἶχε πολεμηθῇ καὶ ἐξακολουθεῖ
νὰ πολεμῆται καὶ νὰ ἀμφισβητῆται ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς καινοτό-

**6. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, «Ὀλίγα τινα διὰ τὴν Ἀναγνώ-
ρισιν τῶν Ἀγίων» (βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2014/10/22/20141022aAnagnorisisAgion.pdf>).**

μους *Οικουμενιστάς*, πράγμα εὐλογον, ἀλλὰ παραδόξως καὶ ἀπὸ τινας Ἀδελφούς μας, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν μὲν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο, ἀλλὰ δὲν ἔχουν Εὐχαριστιακὴ Κοινωνία μὲ τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας.

Οἱ αἰτιάσεις τῶν Ἀδελφῶν μας αὐτῶν ἔχουν *τυποποιηθῇ*, ἔχουν δηλαδὴ λάβει *στερεότυπον* χαρακτῆρα, ἐπαναλαμβάνονται ἐπὶ ὀγδονταετίαν ἀδιακόπως καὶ διακρίνονται **ἀφ' ἑνὸς** μὲν γιὰ τὴν ἄγνοια ἢ παραθεώρησι τῶν πατερικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν *κριτηρίων καὶ κανόνων προσεγγίσεως καὶ κατανοήσεως* μιᾶς προσωπικότητος –καὶ μάλιστα πολυέδρου, πολυδιαστάτου καὶ χαρισματικῆς· **ἀφ' ἑτέρου** δὲ ἀπὸ ἑναν «ζῆλον, οὐ κατ' ἐπίγνωσιν», ἑναν «ζῆλον πικρὸν»⁷, ὁ ὅποιος ἐμφορεῖται συνήθως ἀπὸ ἔμμονες *προκαταλήψεις καὶ ὑποψίες*, ἐνίοτε δὲ ἀπὸ ἀδικαιολόγητη *ἐμπάθεια* καὶ νοσηρὰ *ἐσωστρέφεια καὶ ἀπομονωτισμό*.

• **Εἶναι** γνωστὴ παλαιόθεν ἡ *ιδιάζουσα* αὐτῇ *συμπτωματολογία*, τὴν ὁποία περιέγραφε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ὡς ἐξῆς: «ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι (διχόνια)»· «ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι (φατριασμοί), διχοστασίαι, αἵρέσεις (διαφωνίαι)»⁸.

Τί συμβαίνει λοιπόν;...

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης μας *παρερμηνεύεται συστηματικῶς* ὑπὸ τινων Ἀδελφῶν μας.

Ἀπευθύνουμε, ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἱστορικῇ εὐκαιρίᾳ, *Ἐκκλησιν Ἀγάπης* πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μας αὐτοὺς:

• **Ἀ**ναθεωρήσατε τὰ *κριτήριά* Σας!

• **Ἀ**κόμη καὶ τὰ πιθανὰ λάθη ἑνὸς ὅπωςδήποτε *μὴ ἀλαλήτου ἀνθρώπου-Ἱεράρχου* ἐξανεμίζονται **τόσον** πρὸ τῆς μεγίστης προσφορᾶς Αὐτοῦ στὴν Ἐκκλησία, **ὅσον** καὶ πρὸ τῶν *ἀναμφισβητήτως ἀγαθῶν Αὐτοῦ προθέσεων καὶ τῆς τελικῆς Αὐτοῦ Καλῆς Ὁμολογίας*.

• **Ἐ**στω καὶ ἐὰν θὰ ἐξελαμβάνοντο ὡς *λάθη* διατυπώσεις τινὲς Αὐτοῦ ἐκκλησιολογικῆς, **πάντως δὲν ἦσαν αἵρέσεις** καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, αὐτὲς ἔχουν ἤδη *ξεπερασθῇ*, τὸ δὲ ζητούμενον σήμερα εἶναι ἡ ἑνωσις καὶ ἐνότης μας καὶ ἡ *κοινὴ στάσις* μας ἑναντι τοῦ *συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ*.

* * *

7. Ρωμ. ι' 2· Ἰακώβ. γ' 14.

8. Α' Κορινθ. γ' 3· Γαλ. ε' 20.

δ. Ιστορικό Γεγονός με πολλαπλᾶ «Μηνύματα»

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·

Ἅγιοι Ἀριερεῖς, Πατέρες καὶ Μητέρες·

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ»!...

Ἡ σημερινὴ **Πρᾶξις** τῆς **Διακηρύξεως** τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ Πρωθιεράρχου μας ἀποτελεῖ ἓνα *Ιστορικό Γεγονός με πολλαπλᾶ Μηνύματα*: **τόσο** πρὸς τὰ ἔσω τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ἀνανεώνει τὴν εὐγνώμονα ἀναφορὰ πρὸς τοὺς συγχρόνους Πατέρας μας καὶ ἀναζωπυρώνει τὸν ἔνθεο καὶ ἅγιο ζῆλο τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας· **ὅσο** καὶ πρὸς τὰ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ὑπομιμνῆσκει στοὺς *καινοτόμους Οἰκουμενιστάς*, ὅτι ἡ **Γνησία Ὁρθόδοξος Συνείδησις** παραμένει ἀνύστακτος καὶ γρηγοροῦσα καὶ κατακρίνουσα καὶ ἀπορρίπτουσα τὶς ποικίλες *συγκρητιστικὲς* ἔκτροπές τους.

Ἐν κατακλείδι, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ **Διακήρυξις** τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου θὰ ἐφελκύσῃ στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, ἀλλὰ καὶ στοὺς Ὁμοδόξους Ἀδελφούς μας δαψίλειαν Χάριτος καὶ Εὐλογίας, πρὸς συνέχισιν τῆς **Μαρτυρίας** μας ἐν Ἀγάπῃ καὶ Ἀληθείᾳ.

Ἡ **Πρᾶξις** αὐτὴ, τρεῖς ἐβδομάδες πρὸ τῆς λεγομένης *Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν*⁹, μόνον ὡς *σημεῖον* δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς ἔκφρασις τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

* * *

9. Βλ. Διορθόδοξος Σύσκεψις Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν ὄψει τῆς λεγομένης Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν-Δελτίον Τύπου (βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2016/05/27/20160527aDiorthodSyskepsis.pdf>).

ε. Επίμετρον

• Σημεῖά τινα καὶ Θαύματα

1. Διήγησις Μελλομένης Ζαχαρίου, ἀνεψιᾶς τοῦ Ἀγίου

«...**Εἶ**χε [ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος] Ἐξομολόγο τὸν π. Ἰωάννη [Βαξεβανόπουλο, τῆς Ἀμφιάλης]... **Καὶ** ὁ π. Ἰωάννης τὸ μεσημέρι μετὰ τὸ φαγητὸ ἔπεσε νὰ ξεκουρασθῇ... **Καὶ** βλέπει ἕνα ὄνειρο...

Βλέπει ὅτι βρέθηκε σὲ μεγάλη πεδιάδα... **Σ**τὸ μέσον δύο νέοι κάρφωναν ἕνα θρόνο... **Καὶ** λένε στὸν π. Ἰωάννη: “Βοήθησέ μας νὰ τὸν τελειώσουμε γρήγορα!...”. **Καὶ** ὁ π. Ἰωάννης ἀκούμπησε τὸ χέρι του νὰ στηριχθῇ ἐπάνω στὸν θρόνο [, ὥστε] νὰ μὴ κουνιέται ὅταν καρφώνουν... **Δ**ὲν πρόλαβε καὶ λένε: “Ἐτοιμοὶ εἶναι...”. ...**Ε**λαμπε ὁ θρόνος... **Καὶ** ἔσκυψε ἀπὸ κάτω νὰ δῇ ποῦ ἔβαλαν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν φῶτα... **Ο** θρόνος ὁμῶς ἔλαμπε...

Λένε [στὸν π. Ἰωάννη]: “Πήγαινε νὰ τὸν εἰδοποιήσης... Εἶναι ἔτοιμοι ὁ θρόνος του...”. **Λ**έει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Ποιόν [νὰ εἰδοποιήσω];...”. **Λ**ένε: “Τὸν ἅγιο Φλωρίνης...”. **Λ**έει: “Ἐσεῖς ποιοὶ εἰσθε;...”. **Λ**ένε: “Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Προδρόμος καὶ ἐγὼ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος...”. [**Λ**έει ὁ π. Ἰωάννης]: “Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ πάω νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα... **Ν**ὰ τοῦ τὸ πῆτε Ἐσεῖς...”. [**Λ**ένε]: “**Κ**ι ἐμεῖς θὰ τοῦ τὸ ποῦμε, ἀλλὰ νὰ τοῦ τὸ πῆς κι ἐσύ...”.

Ξύπνησε ὁ π. Ἰωάννης καὶ ἐσκέπτετο: “**Π**ῶς νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;...”. **Δ**ὲν ἤθελε νὰ τοῦ τὸ πῆ... **Φ**οβότανε...

Εν τῷ μεταξύ, ἐνῶ σκεπτόταν αὐτό, πάει ὁ θυρωρὸς ἀπὸ τὰ Γραφεῖα καὶ τοῦ λέει: “**Ν**ὰ ἔλθης στὸ σπίτι τοῦ Σεβασμιωτάτου, γιατί σὲ θέλει...”. [**Ο** π. Ἰωάννης σκέφθηκε:] “**Ε**, καὶ μετὴν εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἴσως μπορέσω νὰ τοῦ τὸ πῶ, τὸ ὄνειρο ποὺ εἶδα...”.

Ἦρθε λοιπὸν στὸ σπίτι [στὴν Κυψέλη]... **Ο** θεῖος [ὁ Ἅγιος] ἔκανε περίπατο πάντοτε τὸ ἀπόγευμα μίᾳ ὥρᾳ... **Α**λλὰ, ἄρρησε πολὺ ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ βιαζόταν ὁ π. Ἰωάννης, γιατί καθόταν μακριὰ στὴν Νέα Ἀμφιάλη, πάνω, μετὰ τὸν Πειραιᾶ... **Σ**ηκώθηκε νὰ φύγῃ...

Εν τῷ μεταξύ ἦρθε ὁ θεῖος καὶ πήγανε μέσα... **Ε**καναν μίᾳ ὥρᾳ σχεδόν... **Σ**τὸ τέλος λοιπὸν τοῦ λέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “**Σ**εβασμιώτατε, **Σ**ᾶς εἶδα σ’ ἕνα ὄνειρο, ἀλλὰ διστάζω νὰ **Σ**ᾶς τὸ πῶ...”. [**Τ**οῦ λέει ὁ Ἅγιος:]

“Ὁχι, θέλω νὰ μοῦ τὸ πῆτε... Τὸ ἀπαιτῶ, θέλω νὰ μοῦ τὸ πῆτε...”.
Ἀέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Σᾶς εἶδα αὐτὸ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνειρο...”. **Ἀέει** [ὁ Ἄγιος]: “Τὸ ξέρω... Ἐκλήθην... Θὰ φύγω, γι’ αὐτὸ Σᾶς κάλεσα, νὰ ἐξομολογηθῶ...”».

(Ἀπομαγνητοφώνησις)

2. Διήγησις Ἀδελφότητος Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου

Ὁ ἅγιος Φλωρίνης, κατὰ τὴν εὐσεβῆ ἐπιθυμίαν Αὐτοῦ, ὅταν ἐκοιμήθη τὸ 1955, ἐτάφη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μας, ἐμπροσθεν τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ (ΙΒ' αἰ.) τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς μέγα κοινοτάφιον...

Ἀρκετὰς ἡμέρας μετὰ, θέλων νὰ ἐτοιμάσῃ τὸν τάφον διὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον, ὁ π. Μερκούριος Καλοσκάμης κατῆλθε διὰ κλίμακος εἰς τὸ κοινοτάφιον καὶ εἶδεν, ὅτι ὁ νεκρὸς ἦτο ἀναλλοίωτος, τὸ δὲ πρόσωπον Αὐτοῦ ἦτο ἰδρωμένον καὶ ἀνέδιδεν εὐωδίαν τινά...

Τοῦτο πολλάκις διηγεῖτο καὶ ὁ Πνευματικὸς τοῦ π. Μερκουρίου, ὁ π. Παῖσιος Φ.

Τὸ 1960 ἔγινεν ἡ ἐκταφὴ τοῦ ἁγίου Φλωρίνης... **Τότε** ἡ Ἱερὰ Μονὴ μας δὲν εἶχεν ἀκόμη ὀλοκληρωθῆ, ἐκτίζετο... **Πολλοὶ** ἐργάται εὐρίσκοντο εἰς τὸ κτήριον καὶ ἐκτιζαν πέτρες...

Ἐξῆλθεν ὁμοῦ ἐκ τοῦ μνημείου καὶ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τόση εὐωδία, ὥστε ὅλοι οἱ ἐργάται κατέβησαν διὰ νὰ ἴδουν τί συμβαίνει...

Τὴν ὑπερφυσικὴν καὶ δυνατὴν αὐτὴν εὐωδίαν ἡσθάνθησαν καὶ οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, αἱ Μοναχαὶ καὶ οἱ συγγενεῖς...

«Πολλοὶ πολλάκις αἰσθάνονται εὐωδίαν, ὅταν προσκυνοῦν τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ ἁγίου Φλωρίνης...

Τοῦτο ἐπίσης συμβαίνει τὴν ἡμέραν τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου...

Τοῦτο ἔγινεν ἰδιαίτερώς αἰσθητὸν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν πεντήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, ἥτοι τὸ ἔτος 2005...».

«Ἡ Γερόντισσα Κ.Ζ. εἶχεν εὖρεϊ τὸ ἔτος 1944, κατὰ τοὺς βομβαρδισμούς, ἓνα ὀρφανὸν τετραετὲς κοράσιον, τὸ ὁποῖον προστάτευεν... **Ὅταν** ἡ Γερόντισσα ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μας, ἔφερε μαζὶ τῆς καὶ τὸ ὀρφανὸν αὐτό, διὰ νὰ μεῖνῃ...

Τὸ κοράσιον ὁμοῦ ἐδαιμονίζετο, ἐβασανίζετο, διότι ἐκοινώνει τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἐνῶ ἦτο ἀβάπτιστον, ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀδελφότητος...

Μετὰ τὴν Κοίμησιν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ ἁγίου Φλωρίνης, ἐφανερῶς ὁ Ἄγιος εἰς τὸν ὕπνον τῆς βασανιζομένης ὀρφανῆς καὶ τῆς εἶπε: “Νὰ εἴπῃς εἰς τὸν Γέροντα Παρθένιον, τὸν Κτήτορα τῆς Μονῆς, νὰ κοιτάξῃ εἰς τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον τὸν τάδε Ἱερὸν Κανόνα...”.

Ὁ Γέροντας πράγματι ἐκοίταξε καὶ ἀνέγνωσεν, ὅτι ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία

διὰ τὸ ἐὰν ἔχη βαπτισθῇ ἢ ὄχι κάποιοι, τότε ἐπιτρέπεται αὐτοὺς νὰ βαπτισθῇ...

Κατόπιν αὐτῆς τῆς πληροφορίας, ἐβάπτισαν τὴν ὀρφανὴν καὶ μετὰ τὸ Βάπτισμα ἔφυγε τὸ δαιμόνιον. **Ἡ** λαθεῖσα τόσον θαυμαστῶς, ἐγένεν ἐν καιρῷ καὶ Μεγαλόσχημος Μοναχὴ...».

3. Διήγησις Ἐ. Γ.

«**Θ**αῦμα σὲ δαιμονιζομένη κατὰ τὴν ἐκταφὴ τοῦ Ἀγίου πιστοποιήσε καὶ ὁ κεκοιμημένος Ἅγιος Χίου Στέφανος σὲ προσωπικῇ μας συνομιλίᾳ στὴ Χίῳ».

«...**Ε**να χαριτωμένο στιγμιότυπο μὲ ἓναν ἐκ τῶν ἐργατῶν μιᾶς οἰκοδομῆς ποὺ ἔτυχε νὰ οἰκοδομεῖται πλησίον τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν “Ματθαϊκός”.

Κατὰ τὴν ἐκταφὴ τῶν Ἀγίων Λειψάνων αἰσθάνθηκε τὴν εὐωδία... **Π**ῆγε νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὸ φαινόμενο...

Ἐπειτα τὸ διηγήθηκε στοὺς “Ματθαϊκούς”, οἱ ὁποῖοι γι’ αὐτὸ ποὺ εἶπε τοῦ διάβασαν συγχωρητικὴ εὐχή...».

Τῷ δὲ Θεῷ
δόξα καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!

